

Nro. 48.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indúlt Bétsből, Pénteken Junius 17-ik napján
1803-ik esztendőben.*

B é t s.

A' Hetruriai I-ső Lajos Király' halálára nézve, 7 hetekig tartó gyász ruhát vett fel e. h. 14-dikén a' Cs. K. Udvar.

Az itt lévő Hannoveránus Követ, hivatal szerint való jelentést adott be a' mi külső dolgokra ügyelő Ministerünknek Gróf Kobentzel ö Exc.jának, hogy ö Nagy Britanniai Felsége a' Frantziákkal újra elkezdődött ellenségeskedések' alkalmatosságával, a' Hannoverai Választó Fejedelmi Hertzegsége nézve tökéletes neutralitást szándékoznatartani, a' mellyre a' Lünevilleri Kötés szerént egész jussa volna. A' mi a' Hannoverai vidékeken tétő hadi készületeket illeti, ezeket, tsak mint

B b b

előre való vigyázásnak okaért elő vétetett eszközöket úgy kellene tekinteni, a' mellyek csak abban az esetben fordítottónának halzatra, ha ö Brit. Felségének ezen tartományára, az ellenség rá meenni, és azzal reménség felett ellenséges módon bánni találna.

* * *

Osnabrück, Jun. 1-ső napján. Ide be nem jöttek még a' Fr. seregek. Mind a' Hannoverai vidékek felé nyomulnak. Jó fenytéket tartanak. Deputatusainkat igen barátságosan fogadták; mellyre nézve szünni kezdett közöttünk az első nagy ijedség. — A' hírszerént olyan kemény fenyték tartatik ezen Fr. seregnél, hogy csak közelébről is két katonák, a' kik valami parafzt háznál két on-kalánt vettek volt magokhoz, példás büntetést szenvedtek. — A' Bremai levelek is azt erőllitik, hogy az előre való szomorú képzelődések ott is kezdenek lassan-lassan olzani, emyiben hogy, ha szintén egy 8000 emberekből álló Fr. sereg, Diepholtz, Vechte, és Kloppenburg mellett táborozván, csak többek érkezését várja, 's azonnal tovább fog nyomulni, a' Frantzia tábor eleibe küldetett Hannoverai Deputatziónak egygyik tagja Oberflieutenant Bock, azonban, a' Fr. fő vezérnek G. Mortiernek igen jó és régi barátja lévén, lehet remélleni, hogy foganatos leszen a' nevezett fő vezérnél való megjelenése.

Hannovera, Jun. 2-dikán. Olyan beszéd indúlt, hogy a' Fr. sereg' eleibe küldetett Deputatziótól már érkezett volna tudósítás ide vizsgálva, a' mely szerént a' Frantziák azt mondják, hogy ők nem úgy jönének, mint ellenség, hanem mint barát: tsakhogy barátságoknak első fundamento-

ma ez a' feltétel lenne, hogy a' hadi készülétekről haladék nélkül tegyünk le; a' több tikkelyek azután következhetnének.

A' Hannoverai Orzáglólszék egy második Proklamatiót is hirdettetett ki, melynek ez a' foglalatja: — „Az ö Brit. F.ge és a' Fr. Orzáglólszék között támadott új villongás olyan tulajdonságú, hogy a' tsak az Angliai Koronát illetheti, ö F.gét pedig, mint Választó Fejedelmet és Német Birodalom béli Rendet, telyességgel nem. Ezen egészben elvált tekintetben, a' Német Birodalmat illető Lünevillie Kötéshez tartja magát ö F.ge, u. m. a' melynek, maga is, izemélyes aldozatja által való előmozdítója vólt: a' mellyhez képpest olyan bizodalommal van ö F.ge, hogy Német Statusai, egy a' Német Birodalmat telyességgel nem illető hadakozásnak alkalmatosságával, egész bátorságban és minden bántodás nélkül maradhatnak. Ellenben a' maga részéről is olyan nyilatkozatást tefzen ö F.ge, hogy, mint Választó Fejedelem, leg izoroffabb neutralitást fog tartani, 's ha szintén minden izükséges esetre, oltalmazó készületeket tétetni kéntelen is, tsakugyan kinyilatkoztatja, hogy, mint Német Rend, a' kiütéssel fenyegetődző hadakozásban részesülni, soha nem fog.

* *

Végezete a' közelébbi M. Kurirban félbemaradott

Angliai hadi Proklamatióznak: — „

„Szükséges azt is megjegyezni, hogy az Amiens Kötésnek 10-dik tikkelye, tsak egy része annak az egészsznek, a' mellynek minden részei egymással függésben vannak, és a' mellyeknek betöltetésekről úgy kell a' Kötések' közönséges principumjok szerént gondolkodni, hogy ezen tekintet-

ben nem lehet őket egymástól elválasztani. Ő Br. Felsége meg egygyezett ugyan abban, hogy a' Sz. János Rendjének Maltha szigetét visszfa adja, olyan feltétel alatt, ha neutrális és független marad: hanem, már akkor feltevődött volt egy más igen fontos dolog, a' melly ő F.gét a' sziget visszfa adására indította, t. i. hogy a' 8-ik és 9-ik tikkelyek szerént a' Fr. Országlószék, a' Török Birodalomnak épségben való maradásában 's a' Jóniai szigetek' függetlenségekben, egygyet fog érteni. Azonközben ugy mutatta ki magát a' dolog az ólta, hogy a' Fr. Országlószék ellenséges szándékkal volna ezen két tárgyra nézve, és hogy a' Török Birodalom feldaraboltatását illető gondolat, éppen ő tölle származott volna. Hogy ez így van, nem lehet rajta kételkedni: az egész világ előtt kihirdettetett ez, az Oberster Sebastiani levelének hivatal szerént való módon lett közönséges-tétetődése által; 's ezen tiztnek Egyiptomban, Syriában, és a' Jóniai szigeten kimutatott magáviselte által; valamint szintén az Első Konzúlnak magának L. Withworthhoz intézett tulajdon szavai által. Ő Nagy Brit. F.ge nem fundamentom nélkül tekintette a' Fr. Országlószéket, úgy, mint a' ki magát azon békefféges Kötésnek megszégésére, a' mellyben a' Török Birodalomnak épségben való maradása, 's a' Jóniai szigetnek függetlensége meghatározottak vala, magát el tökéllente volna; következésképpen Maltha szigetét sem üressithette ki, semmi okosság szerént ő F.ge, addig, míg egy ily fontos tárgyra nézve valami más hasonló bátor-ságos zállogot nem kapott. Ő F.ge meggyözödött a' felől, hogy a' Fr. Országlószék, a' Kötésnek megkészülésétől fogva kimutatott magáviselte ál-

tal, és annak a' dolognak fontossága, a' melly azon Kötésnek egy részét teszi, ellenne mondhatatlan juss adnak ö Brit. F.gének, arra, hogy Maltha szigetét kezéből ki ne bocsássa. A' Fr. Országglószék azonközben, az ö Brit. F.ge ily nyilvánosságos 's ily ellene mondhatatlan jussa mellett is, azt kívánta igen kurta és fenyegetődöz hangon, hogy Maltha szigetét adjuk visszára. Ha az a' nagyravágyás, a' mellyet a' Fr. országglószék az Athiensi Kötéstől fogva kinyilatkoztatott, az ö Brit. F.ge különös figyelmetésségét magához vonta: azon méltatlanságok is hasonlóképpen szívére hatottanak ö F.gének, a' mellyekkel a' Fr. Országglószék, az ö F.ge koronáját 's a' Brit. nemzetet érdekelte. Az Oberster Sebastiani tudósítása, olyan feladásokat és vádakokat foglal magában az ö Brit. F.ge Országglószéke, 's az Egyiptomban volt Anglus tiszték és seregek ellen, a' mellyeknek leg kissébb fundamentumok sintsen. Az ö tudósítását pedig nem lehet úgy tekinteni, mint csak valami magános ember levelét: minden tulajdonságai olyanok voltak annak, mint a' milyenek a' hivatal szerént való tudósítások szoktak lenni, a' mellyeket az az Országglószék, a' mellyhez küldetettve vannak, helybehagyván, a' közönség eleibe bocsáttat. Alig jött vala ez a' levél világ eleibe, és már újabb méltatlanság történt rajtunk, midőn maga az Első Konzul egy jelentésében, mellyet a' Törvényhozó Gyűléshez intézett így fejezte ki magát: — „Nagy Britannia egyedül ki nem köthet Fr. országnak hátalma ellen.“ — Ez az erőllítés éppen olyan fundamentum nélkül való, mint illetlen, és a' melly több háboruk, de nevezetesen az utólsóbb által, egészfzen megtzáfoltatott. Egy ilyen erőssi-

tés, ilyen hivatal szerént való módon kihirdetve, egyébnek tellyességgel nem tartathatik, hanem egy valóságos meghívásnak, a' melly által az a' Király és hatalmas nép, a' kiknek mind erejek mind akaratjok van a' magok ditsőségeknék és be-
 tsületeknék védelmezésére, ingereltetnek. Az Első Konzúl' magaviselete egy közönséges audientzia alkalmatosságával, majd minden Europai Hatalmaságok' Követjeiknek jelenlétekben, viszont egy újabb meghívásnak tartathatik a' Fr. Orzáglószék részéről, a' mellyet itt nem lehet halgatással elmellőznünk; 's az a' magyarázat is, a' mely annak az audientzia béli befélgetésnek követője vólt, inkább nagyobbitására mint kitsinyittésére szolgált az illetlenségnek. Éppen azon időben, midőn a' mi Követünk Párisban a' most említett történetre nézve némünémű magyarázatot, és elégtételt kívánt volna: a' Frantzia Követ egy leg motskolódóbb és igen illetlen irást hirdettetett ki a' Hamburgi újságban ő Brit. F.ge ellen: sőt midőn látta vólna a' Fr. Követ, hogy az irásnak kihirdetése külömben meg nem eshetne, mint közönséges követségben lévő személy, Orzáglószékének méltóságát vette fel, és úgy kívánta 's nyerte is meg, annak, a' Magistratus' újságában való kiadatását. A' Hamburgi Magistrátus szükségesnek találta lenni az engedelmességet. Ilyen módon, ezen városnak függetlensége is megrontatott, és a' Fr. Orzáglószéknek fenyegetődzései egy szabad Stárust, a' Nagy Britannia Felség ellen intéztetett, fundamentom nélkül való, és megbántó rágalmazás kihirdetőjévé tettek. Ezen méltatlanságok laistromjokho. ragalzthatná ő F.ge azt a' több versben meg újított kívánságát is a' Fr. Orzáglószéknek,

hogy a' nyomtatásban való szabadságokat illető Konstituziót és törvényeket változtatná meg ő F.ge a' maga országában. Emlithetné továbbá ő F.ge, hogy a' Fr. országlószék nem egy versben kívánta ő F.gétől, hogy a' hospitalitás (jövevények befogadása) törvényét rontaná meg ő F.ge azon személyék eránt, a' kik az ő F.ge Státusai-ban menedékhelyet kerestek, és semmi ellenek való panaszra alkalmatosságot nem szolgáltattak. Lehetetlen mind ezeket a' dolgokat, 's a' Fr. Országlószéknek ezekben tett lépéseit gondolóra venni, hogy egyszeresmind a' felől is tökéletesen meg ne győződünk, hogy ezek nem tsupa magokban elő forduló történetek, hanem annak az egyszer felvétellett systémának, egy ágazatját teszik, a' mely által az ő Brit. F.ge Országlószékének megalatso nyittatása és bolfszantatása tárgyaztatik. Ennyi ingereltetégek és meghívások között is, arról, a' mivel méltóságának tartozik, elfelejtkezvén ő F.ge, leg nagyobb tsendefféggel és mérseklettséggel kereste az elégtételt: midőne egyszeresmind minden eszközök által, a' mellyek Koronájának ditsőfféggével 's országa javával nem ellenkeznek, arra birni igyekezte a' Fr. Országlószéket, hogy engedné által azon pontokat az ő F.ge seregeinek, a' mellyek Európa' jövendő béli tsendeffégének állandóságára nézve, elkerüthetetlenül szükségesek. Ezen törekedései fűltbe mentek: 's erre nézve parantsolta a' maga Követjének, hogy Párisf hagyja oda; a' lévén az ő F.ge tzélja, hogy félbe szakasztódjanak azok az alkudozasok, a' mellyek hafzon nélkül már is igen sokáig tartottak vala; és hogy végvettetődjön a' bizontalankodásnak, a' mely különösen az ő F.ge jobbágyainak felette ártalmas.

Ö F.ge, noha az ő F.gét ingerlő meghívásokra
 nézve sokkal-több kívánságokat formálhatna, mint
 a' mellyeket már a' Fr. Országglószék eleibe terjesztetett: tsakugyan, az ilyen módon egész Európára kiterjedhető inségeknek elhárithatások végett, még most is kész, a' mennyiben önnön ditsőfféggel 's népe javával nem ellenkezik, a' dolgoknak igaffágos és betsületes elintéztetésekre vezető, 's a' veszedelmeket eltávaztató, minden utakat és módokat nyitva hagyni. Ehez képeest telyefféggel nem terhelhetik ő F.ge egész Európa előtt kinyilatkoztatni, hogy mind azok mellett a' változások mellett is, a' mellyek az Amiensi Kötéstől fogva történtek, és mind azok mellett a' terjeszkedések mellett is, a' mellyekre a' Fr. Országglószék ezen Kötésnek értelme ellen kibotsátkozott, nem formál ő F.ge annyi kívánságokat, a' mennyire jussa volna, hanem még most is kész tsak annyi elégtételnek elfogadására, a' mennyi az ő F.ge koronája' és népe' megbántattatásokért illendő, és a' mennyi annak tökéletes megakadályoztatására, hogy Fr. Ország a' terjeszkedést tovább is folytathassa, éppen elégséges leszen. Ö F.ge elég tisztán, és leg kissébb tárgynak elhalgatása nélkül előadá azon okokat, a' mellyek az elővétellett eszközkhöz való nyulásra indították ő F.gét, a' ki telyefféggel nem akarja magát egy idegen nemzetnek is az ő belső környülállásaiba avatni; és semmi nyereségre 's nevedésre nem tzelez: hanem egyedül tsak az az érzékenység, a' mellyel Koronájához és népe boldogságához viseltetni tartozik, az, a' mi arra a' buzgó kívánságra bírta ő Felségét, hogy egy Systemának további előmenetelét, a' melly, ha gát nem tételik eleibe, az egész

pallérozott világnak veszedelmes lehet, megakadályoztathassa.“

* * *

London, Május' 24-dikén. A' Parlament két Házaiban való fontos vetélkedések a' két nemzetek között folyó új ellenségeskedésekre nézve, tegnap kezdődtek el. Mennél kívánatosabban várta a' közönség, hogy ezen vetélkedéseket a' közönséges újságokban olvashassa: annál nagyobb kedvetlenséggel esett értésére, hogy az ülés kezdetén egy darabig semmi, tulajdon képpen nem oda tartózó személyek a' Parlamentomban jelen nem lehettek, az után pedig, midőn néhány orák múlva a' karok' ajtai a' halgatók számára kinyitattak, már úgy el vóltak, nem tudhatni mitsoda rendelés szerént, előre foglaltatva, hogy a' künn várakozó sokaság közzül alig verekedhettek be, élet, kar, és láb veszedelemmel, ötön haton. A' melynek (mint a' Londoni újságok szomorúan panaszolkoznak) a' lett a' következése, hogy azok a' sebess írók, a' kik a' karokban ülven, az orátorok beszédjeiket ezeknek mintegy a' szájokból szokták ki kapkodni, 's papirosra tenni, most minnyájan ki szorúlván helyeikről, nem szolgálhattak az újságíróknak; melyre nézve ezek is, ezen nevezetes beszédek egyéb úton kéntelenítettven mostan megferezni, nem oly hamar szolgálhattak azokkal, mint más alkalmatossággal szoktak vólt. Gondólják, hogy a' Ministereknek tettett így intézni a' dolgot, éppen azért, hogy ne siethessenek igen erősen az Ujságírók ezen fontos beszédeknek kiadásokkal. — A' Yorki Hertzezné is bennült a' karban. — Annyival nevezetesebb vólt a' Parlamentnak, ezen ülése, hogy, még Pitt vólt - Minister

is, a' kinek már oly régen szavát sem lehetett hallani a' Parlamentomban, ez úttal ismét egy olyan remekét adta, sok vershen megkülömböztetett, meggyőző ékes szollásának, hogy igen gyakran kiáltották szavaira a' több tagok: haljuk! haljuk! — Két egész órát tartott a' beszéde. —

A' Vetélkedés tárgya mind két Házban a' volt, a' mi ilyen alkalmatossággal szokott közönségesen lenni, t. i: Hogy meg kell közönni a' Hírálytól a' Parlamentomhoz küldetett követtséget (Ezt a' M. Kurir 716 és 717 lapjain lehetett olvasni). Az ez éránt való projektomot ilyen szavakban terjesztette Lord Pelham a' Parlamentom eleibe: — „Meg kell ő Felségének igen kegyelmes követtségét közönni, és bizonyossá kell tenni a' felől, hogy mi a' békeffélegnek megmaradását igen ohajtjuk, 's meg is vagyunk győződve a' felől, hogy ő F.ge egy alkalmatosságot sem fog elmellőzni, hogy az a' háború, a' mellybe beléelegyedtünk, országunknak ditsőffélegével és bátor-ságos állapotjának állandó lábra való helyhezte-tődésével, végződhesse - el. Mi igen hathatós in-dúlattal értettük, hogy ő F.gének a' békefféleg' megma-radására intézett törekedései, a' Fr. Országlóffék-nek nagyra - vágyó plánumai, 's a' mi függetlensé-günket megrontó tzelozásai miatt fűftbe mentek légyen; 's hogy ő F.ge azon méltatlanságokért, a' mellyek ellenünk elkövettettek semmi elégtételt nem nyerhetett légyen. Ezen érzékenység által ele-venítettvén, mi az ő F.ge Koronájának ügyét, 's népének javát, és mindent, a' mi egy szabad 's független nemzetnek betses, egész erőnkkel védel-mezni, kélzék lefzünk.“ — (Az e' felett tartatott beszédek mázfizor következnek).

L o n d o n, Május' 27-dikén. Az Alsó Ház' eleibe ilyen kevés szavakból álló Királyi követtség érkezett 25-dikben: — „György, Király. Ő F.ge jónak találja tudósítani az Alsó Házat, hogy az ellenség' tudva lévő tzélozásának megelőzésére, 's az ő F.ge' koronájának 's népének bátorságára megkivántató leg alkalmatosabb eszközhöz nyúlni, ő F.ge a' maga tartozó kötelességének lenni gondolta légyen. A' dolog ez, hogy ő F.ge, azon Parlamentomi végzés ereje szerént, a' mely ő Felségének a' katonaság számának nevelésére hatalmat engedett; ő F.ge a' pótolásra rendeltetve lévő nemzeti fegyveres csoportoknak ötfzfe gyűjtetések eránt parantsolatot adott ki, hogy a' környülállásokhoz képeft az országban halznokat lehesfen venni.“ Cluj / Central University Library Cluj

Itt olyan vélekedés van, hogy az ellenség, Irlandiát tette volna a' maga tzéljává: melyre nézve részünkről is ott tétetnek leg hathatóságban az óltalmazó küszületek. Tsupa protestáns nemzeti katonák (lakosok) 15 ezeren estek már által a' muftmán.

* * *

P á r i s, Május' 25-dikén. A' Moniteurben ilyen jegyzéseket adatott ki az Orzáglófzék, az Angliai hadi Proklamatzióra: — „Az Angliai Király Proklamatziója, e' szerént közönséggé téteződék, a' melly mellé valának azon 145 darabokból álló Dokumentomok is ragasztatva, a' mellyek az ellenünk való hadakozásnak indittó okait fejezik ki. Ez a' könyv 72 részekből áll, a' mellyek között tsaktiz, hivatal szerént valók találtnak; 's ezek is többire tsak apróságok; a' hátra lévő 62 darabok, a' Ministereknek az ő Agen-

seikhez, vagy ezeknek azokhoz írott leveleik, a' mellyek az elsőnek Cancellariáikban az ő tettések szerént formáltattak. A' leg fontosabb nyilatkozatások, a' mellyekből az Anglus nemzet a' Fr. országlószék magaviseletét, 's az alkudozásoknak igazi folyásokat leg valóságosabban szemlélhetette volna, gondossan elhalgattattak; mások megtsonkáltatva közöltettek a' Parlamentommal. Az Anglus nemzet szabadnak nevezi - e' még is magát? a' nemzetnek pedig a' Parlamentom a' képviselője. Ezen Ujságban (a' Moniteurben) mind ezek az irások hűségesen ki fognak adattatni; mivelhogy a' Frantzia nemzetnek szemei előtt nem kell semminek eltitkoltatva maradni. Ha a' hivatal szerént való leg fontosabb nyilatkozatások kihagyattnak, és az olyan levelek, a' mellyeknek orrigináljaik kezünkben vannak, megtsonkáltatnak: mit tarthatunk azokról az egygyütt való beszélgetésekről, a' mellyeket az Anglus Agensek, Ministerjeiknek megírtak, 's ezek azután olyan formába öltöztették, mint jónak gondolták. Azonközben, ötven millió emberek készülnek az egymással való szembezállásra, 's egymás' megöklésre. Az Angliai Országlószéknek egy idő-ólta való főszédelgése, nem tartóztathatja magát, kétség kívül azt hitetvén el magával, hogy nekünk sem fegyverek sem vasmatskáink nintsenek. Mit gondol London a' jövő világ' itéletével! Elég, ha a' Parlamentom, az ő tagjainak nagy része a' költött irások által feltüzessítettvén, meg teszi a' Királyi követtségre a' maga közönő levelét. Mit kívánnak többet a' Brit. Ministerek? "

Páris, Majus' 26-dikán. Tegnap a' Törvényhozó Gyűlésnek egy számos tagokból álló Depu-

latziója, a' Conservator Szenatus pedig és a' Tribunatus egész sereggel, az Első Konzulhoz mentek audientziára. A' Szenatus' nevében ennek Vice-Elölülője Harville, a' Tribunátus' nevében pedig ennek Elölülője Trouve, beszélettek. Eléb mindeniknek közönségesen felelt a' Konzul; azután pedig sokakkal a' tagok közzül különösen is beszéltetett. A' beszédjiből ezeket tartották meg némelyek: — „

„Mi kéntelenítettünk a' hadakozásra, hogy a' megtámadókat vissza verjük. Mi ezt ditsőséggel fogjuk tenni. A' Státus leg főbb Tanátsainak azon érzékenysége, hogy ők, ilyen környüállások között ilyen önként való felindulással az Országglószékhez járulnak, leg jobb előre való jel. Ügyünknek igaz voltát még ellenségeink is megismérték, midön az Orosz Császár és Pruszszus Király' közbenjárásokat, a' kiknek igaffágos vóltokat egész Europa megesméri, el nem fogadták. Sőt ugy látzík, hogy a' Brit. Országglószék mintegy kényszerítette tselekedte vólna, hogy a' nemzetet, a' Parlamentomba küldött tudósítások által megtévelyittse, ennyiben, hogy azokat az írásokat a' mellyek a' Fr. Országglószéknek mérséklettségét az Anglus nemzetnek szemibe tüntették volna, elmellözte. Némely írások, a' mellyek közönségesllé tétetődtek, fontosabb részeikben tsonkáltattak meg. Az írások' több darabjai, az Anglus Agensek titkos levelezéseikből szedettek ösfze: a' mellyek'hát az illy fontos vetélkedésekben nem szolgálhatnak tsalhatatlan Dokumentomok gyanánt, minthogy egész valóságok, tsak egy-egy magános embernek egyenességén fundálódik. Némelyek ezek közzül tárgyaikra nézve is költa

mények, a' milyen p. o. az a' levél is, mellyben azt írta meg Lord Withworth, hogy az Első Konzul mitsoda befzédet tartott véle utóljára, midőn őtet tsak különösen magához hivatta volna. Talám azt gondolta az Angl. Országglófszék, hogy Fr. ország egy Indiai Kolonia, és nekünk sem igaz ügyünk' kinyilatkoztatására, sem a' magunk igazságos védelmezésére, nem volna módunk? Ritka igallágtalanság egy olyan Országglófszéktől, a' ki fegyverbe öltözteti az ő népét, azt mondván neki, hogy őtet Fr. Ország meg akarja támadni. A' Brit. Országglófszék által ellenünk kihirdetett levelek között találtatik Minister Talleyrandnak is egy levele, a' mellyet egy Kereskedő Bízatosunkhoz írt. Ezt annak bizonyosságául adták ki, hogy a' mi kereskedésre ügyelő Bízatosainknak vezedelmes útásitásaik lettek volna. Ez Lolyan közönséges útásítás, a' melly minden kereskedésre ügyelő Bízatosainknak adódni szokott. E' majd minden Europai nemzeteknél szokásban van. Fr. országban már Colbert alatt szokásban vólt. Hogy kereskedő Bízatosaink, katona rendbéliek volnának, mint a' Brit. Ministerek erőffítik, ez ellen az egész világ pártfogónk lehet. Többire polgári tisztek, vagy pedig annak a' Tanátsnak tagjai vóltak, a' mely a' hadakozás idején a' prédába nyert ellenséges portékákra ügyel — 's több e' félék.

Páris, Jun. 2-dikáa. A' Rouenben hadifogjokká tétetett Anglusok, a' Komendansnál minden vasárnap megjelenni tartoznak, arra nézve, hogy nintsen-é valami újság. — A' Moniteur egy Genuai, Május 19-dikén költ levelet adott ki, melynek ilyen kedvetlen tárgy a' foglalatja: — „

„Egy hajó érkezett ide a' Malthai kikötőhely.

ből, olyan tudósítással, hogy a' pestis ezen szigeten az Anglus katonák között kiütvén, rettenetes pufztitást víszen véghez. Napjában több mint 60 ember hull el az örző seregben: 's már a' lakosokba is beléjek kapott. Nagy vigyázás van a' Siciliai partokon, hogy oda is által ne kapjon. "

A' Conservator Szenátus azt végezte, hogy jövedelmének egy részét egy 120 ágyus Linea hajónak mennél nagyobb siettséggel leendő készíttetésére fordítván, ezen hajót ajándékozza a' Respublika molteni szükségére. Ezzel, mint követésre méltó példával akart a' Szenátus előlmenni, a' mellynek már látzik is némünémű foganatja. Az Antverpiai kereskedők 660 ezer Livrát tettek öszsze, egy 44 ágyus Fregátnak hasonló tzelra való készíttetésére. — Egyéb eszközök is kezdenek előfordulni a' hazafiak buzdíttatásokra, 's buzgósgoknak hevítésére. A' Szenatusnak, Törvényhozó Gyűlésnek, és Tribunátusnak mind azok a' tagjai, a' kik valaha katonák voltak, Május' 30-dikán nagy vendégséget tartottak egygyütt. Az egész társaságot — a' jó boron kívül — a' haza' környülállásairól való beszélgetések foglalatoskodtaták. A' pohar-elközfönéseket az öreg Gen. Kellermann komandírozta, a' ki minnyájok között legidősebbnek lenni találtatott. Ittak — 1)ször, a' Respublikáért — 2)ször, a' Nagy Bonaparteért — 3)ször, a' Második és Harmadik Konzulokért — 4)ször, a' Respublika' fő Tanátsai és minden Franziák között való egygyellégért — 5)ször, a' békefélszerető Országglószékekért — 6)ször, a' tengereken való szabadságért — 7)ször, a' kereskedés' virágzásáért — 8)ször, a' Respublika seregeiért — 9)ször, azon vitézért, a' ki a' Kötéft meg-

szegő nép' földjére; leg előbb ki lépik. Gen. Duroc, a' ki az egész társaság hivatalára jelent meg ezen vendégségben, hasonlóképpen ezen társaság' kérésére magára vállalta, hogy az Első Konzult a' vendégek tisztelete 's minnyájok szeretete felől bizonyollá fogja tenni.

A' sok esztendőök alatt is elalhatatlan hazaszeretétnek, szép példáját adta nem igen rég egy Anglus szolgálatban meg hólt Frantzia születésü Martin nevü Generális. Lyon várossában, betsülletes de sok gyermekü szüléktől az 1735 dik esztendőben vévén származását, 18 esztendőskorában egy Frantzia Regimentel elevezett Napkeleti Indiába, a' hol nem tudják mi okból, a' Frantzia szolgálatot elhagyván, az Angliai Kereskedő-kompania szolgálatjára lépett által. Talentomai's vitéz magaviselete által Generáliffágot ért, és Bengalában Kalkuttai Komendánssá neveztetett. Hanem, hogy szivében mind végig Frantziának maradt, megmutatta a' Testamentoma által, a' melyet halála előtt két esztendővel ugyantsak Kalkuttában maga után hagyott, a' mellyben Lyon várossának, valamely köz hasznú Institutumnak fundaltatására, másfél millió Livrát rendelt azon jó neveltetésért, a' mellyet ezen városnak köszönt. Nagy summát rendelt arra is, hogy annak interesse által minden esztendőnként bizonyos személyek szabadittan ki a' fogházakból, a' kik oda adoffágaikért tétettek be. Hagyott azonközben ezen köz hasznú fundátziók mellett atyafiainak is elegendendőt. — Az Országglószék' rendeléséből egy szép emlékezet oszlopot emeltet ezen valóban boldog emlékezetü embernek Lyon várossa a' magá egygyik piatzán.